

her i Landstinget kan gøre Forandringer i Loven, til, at det kan komme tilbage til Folketinget, passere mellem Tingene og maaske komme i Fællesudvalg. Naar det er saa, synes jeg ikke, der behøver at være Tale om en saa ekstraordinært hurtig Behandling som den, vi have indladt os paa. Men i alt Fald antager jeg, at Sagen ikke har et saadant Hastværk, at vi ikke skulde kunne saa Vejlighed til gennem et Udvalg at faa Rendsfab til denne Kontrakt, som er Basis for hele den foreliggende Lov.

Jeg siger dette saa meget mere, som man ved at undersøge denne Kontrakt vil komme til større Klarhed med Hensyn til disse Punkter, der maa staa uklare. Man har i det andet Ting berørt den Væjerlighed ved Lovforslaget, at det Beløb i Franks, hvorpaa Obligationerne skulle lyde, nemlig 700 Franks, ikke svarer til 500 Kroner, som det efter Lovforslaget skal ækvivalere. Efter den almindelige Kurs vil det være til 504 Kroner. Man vil gerne vide, om der ikke ligger et Tab deri. Den ærede Finansminister har ved en Afbrydelse af en Tale — Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds — bemærket, at de Penge skulde stilles til Disposition i Franks ved Udbetalingen. Det er rigtig nok; de skulle stilles til Disposition i Franks, man faar Pengene i Paris i Franks. Saa kommer der Omkostninger ved Forjendelsen her til desforuden. Men hvad er det for en Sum, der skal stilles til Disposition? Er det den Sum, der efter gældende Kurs svarer til 500 Kroner, eller er det den Sum, der svarer til 504 Kroner? Det vide vi ikke. Maaske den ærede Minister ikke selv ved det. I alt Fald kan man ikke sige noget bestemt derom, saa længe man ikke har læst Kontrakten, og vi, som dagligdags have med Kontraktforvining at gøre, vide, hvor nøjagtig man maa vælge hvert Ord, for at der ikke skal komme Klausuler ind, som det bag efter viser sig, at tyndige Medkontrahtenter kunne benytte imod os.

Der er et andet Punkt, som ogsaa har spillet en Rolle i Debatten her, nemlig hvad det i Virkeligheden er for en Rente Staten kommer til at betale af dette Laan paa 25 Millioner Kroner. Der har det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Knudsen) udtalt, at den bliver meget nær ved $3\frac{1}{2}$ pCt., og det samme er udtalt af saa tyndige Medlemmer i det andet Ting som Folketingsmændene for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, Professor Scharling, og for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, Grosserer Hage. Deres Beregninger stemme nøje med det ærede 7de Medlems for Kjøbenhavn, at det ikke er 3 eller $3\frac{1}{4}$ pCt.,

men at det i Virkeligheden, naar man regner alting med, bliver henimod $3\frac{1}{2}$ pCt., der bliver at svare i Rente. Det nytter ikke noget, at den ærede Finansminister protesterer derimod; Tallene ere nogle uvrone Krabater, det nytter ikke at protestere imod dem, naar de rigtig føre til, at vi skulle svare $3\frac{1}{2}$ pCt. Man kan naturligvis, hvis man har den Tillid til Finansministeren, som siger: Nej, det er kun $3\frac{1}{2}$ pCt., vi skulle svare — foretrække denne Autoritet for de andre, der staar lige over for ham, men han tager sikkert ikke alting med. Han tager ikke blot ikke Hensyn til, at man, naar man faar 93 pCt., men skal forrente 100, kommer op til $3\frac{1}{4}$ pCt., men han tager heller ikke Hensyn til Provisionen, til Rentetabet i hver Termin eller til de 7—8—9 pCt. — hvor meget det nu er. — som skal amortiseres inden for en vis Arrække. Den ærede Minister protesterede ogsaa imod det i Dag og sagde, at det skulde man ikke tage Hensyn til. Men det er jo givet, at dette Laan en Gang skal betales tilbage, og man har endogsaa klaget over — det gjorde det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (P. Bøjsen) — at de 20 Mar, der er sat i § 2, er en alt for lang Tid. Han forudsætter altsaa, at der kunde indrædte Mulighed for, at man ønskede at tilbagebetale Laanet ifølge Opsigelse inden Udløbet af de 20 Mar. Det maa ogsaa være Ministerens Mening, at den Mulighed skal man holde sig aaben. Men naar disse Procent, som vi tabe paa Kurven, og som jeg mener er 9 pCt., idet Kursen i Virkeligheden, naar man regner alting med, kun bliver 91, fordeles paa 20 Mar, vil man komme til et ganske andet Resultat end den ærede Minister. Naar Forholdet altsaa virkelig er det, at vi akkurat lige saa godt kunne paa ordinær Vis og navnlig, som forudsat i de Tærnbånelove, vi vedtog i Foraaret, lade Finansministeren udstede $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer uden alle disse Omstændigheder, uden Konsortium, uden fransk, dansk, engelsk Tekst, uden Provision i Paris for Rentebetalingen, saa indser jeg virkelig ikke, hvad der direkte skal vindes derved for Staten.

Jeg skal imidlertid ikke dvæle længere ved dette Punkt, thi det, som de Talere, der have forsvaret Forslaget, eller rettere den Taler, nemlig det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (P. Bøjsen), der i dette Tilfælde er mere rojalistisk end Kongen selv, gjorde gældende, og som ogsaa det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) gjorde gældende, er jo ikke de direkte Virkninger af Loven, men de indirekte — det store Gode, at det virkelig lykkes os at faa